

Priser for en hel Del Landbrugsartikler som Svinefedt og Talg. Sa, hvis Kunstsmørfabrikationen alle Vegne blev forbudt, er der dog vel Ingen, der mener, at det vilde være imod Landbrugets Interesse. Men selv om vi sætte et saadan Skjelnemærke, som af mig tilraadet, og som foreslaet i Lovforslaget § 7 mellem Kunstsmør og Meierismør, vil der blive spist omtrent lige meget Kunstsmør, og Prisen paa Svinefedt og Talg vil blive den samme som nu; thi Prisen paa disse Artikler sættes ikke her i Landet; det er Verdensartikler, hvis Priser rette sig efter Verdensmarkedets Priser. Altsaa, af Hensyn til Udlandet tror jeg, at Lovforslaget er meget helbdigt, men man skal naturligvis ogsaa se paa, hvad Indflydelse en Lov, som den foreslaede, vil have overfor Indlandet. Og af Hensyn til Indlandet tror jeg som sagt, vi maa stryge § 6. Gjøre vi dette, kan Kunstsmørret efter Vedtagelsen af det foreliggende Forslag forøvrigt laves lige saa godt og nærende i enhver Henseende, som det har kunnet for. At mene, at det vilde blive omtrent uspiseligt, naar det ikke maa være smørgult, kan jeg ikke se, der er nogen Mening i. Det er en kolossal Overdrivelse. Vi kunne spise hvidt Svinefedt og graat Gaasefedt, og spise haade sorte og grønne Fødevarer; det er ikke engang en Smagssag, men kun en Banesag. Og hvad Hensynet til Arbejderne angaar, da tror jeg, at deres Interesse netop kunne bevares allerbedst, naar vi vedtage Lovforslagets § 7; thi det er vist aldeles sikkert, at de da vilde kunne faae Kunstsmørret billigere, end de nu kunne faae det. Jeg har for nylig læst et i Tyskland udkommet Skrift af Dr. Wollny, hvilket Skrift er oversat paa Dansk, og jeg har faaet det Indtryk af dette Skrift, at han er meget sagkyndig paa dette Omraade. Han har reist i Holland og studeret Kunstsmørfabrikationen der og udtaler — med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det — med Hensyn til Farveforbudet: „Endvidere vilde man derved opnaa den Fordel, at Kunstproduktet blev berøvet det „laante smukke Skin“ og som Følge deraf kan blive betalt efter sin sande Værdi. Den fattige Mand kan da kjøbe Produktet til dets virkelige Værdi, han bliver derved ganske vist bragt ud af en Illusion, men for hvilken han ogsaa har maattet betale 8—18 Dre pr. Pund og da til Fabrikterne, medens de tilkommer Landmændene.“ Jeg tror derfor netop, det vil være i Arbejdernes Interesse, om vi vedtage § 7. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) stillede en Beregning op, hvorefter

det vilde staa en Arbejderfamilie ca. 30 Kr. aarlig, om vi vedtog Regjeringens Lovforslag. Jeg tror, at hvis vi vedtage Lovforslaget paa den Maade, som jeg anbefaler, saa vil det, naar man gaar ud fra, at det Kvantum Smør, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds mente, man kunde antage skulde blive brugt i en Arbejderfamilie, i Gjennemsnit er rigtigt, netop gavne Arbejderen en 10 å 20 Kr. aarlig pr. Familie. Der er endnu et Hensyn, som gjør, at der ikke kan være noget særligt Brutalt i, at vi vedtage en saadan Bestemmelse, og det er, at hvem der ikke kan lide at spise det hvide Kunstsmør, kan selv meget godt farve det, det er slet ikke saa vanskeligt. Det bliver jo ikke i Loven forbudt at farve det til Husholdningsbrug. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) befinder sig i denne Henseende i en Vildfarelse; han mente, at som Lovforslaget var forelagt, vilde det være forbudt Husmødrene baade at blande Kunstsmør og Meierismør og at farve det, men det er paa ingen Maade Tilfældet. Til Husholdningsbrug maa Enhver blande og farve saa meget, han vil og saa stærkt, han vil. Der er en Interesse her i Landet, som vil lide, hvis vi vedtage en saadan Lov, og det er Kunstsmørfabrikanternes. Det kan være meget kjedeligt, at vi ikke kunne faae betryggende Bestemmelser uden at staa deres Fabrikation, men naar der er modstridende Interesser, maa man virkelig afveie dem efter bedste Skjønnende imod hinanden, og deres Interesser, som ere mindst for Landet, maa vige. Der er en Udtalelse, der somme Tider bliver fremsat overfor dem, som ellers høre til Oppositionen, og som ville gaa med til stærkere Bestemmelser overfor Kunstsmørret end dem, vi have i Loven af 1ste April 1885, som jeg dog vil berøre, og det er den, at man har sagt: Sa, I ere Frihedsmænd, saa længe I have Fordel af det; kunne I have Fordel af at være Bestyttelsesmænd, løbe I fra Principerne. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds antydede noget Rignende i Dag, idet han sagde, at han haabede, der ikke skulde blive Ramp eller Splittelse paa dette Spørgsmaal mellem Landbruget og Demokratiet. Han mente jo dermed, at de, der gik med Lovforslaget, dermed gik ud af Demokratiet. Dertil vil jeg dog gjerne sige, at jeg just ikke tror ubetinget, at alle gamle Principer ere gode og alle nye daarlige, og heller ikke omvendt. Men selv om det nu var saadan, at det Princip, som han her mener, man er ved at gaa fra, ellers er godt, er det dog ikke sikkert, at det er godt at staa paa i dette Tilfælde; man kan ogsaa være